

Co všechno vydrží návštěvník festivalu?

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 16 Červenec 2002 01:00

Minulý týden, od čtvrtka do soboty, patřila Strážnice na Hodonínsku 3. ročníku Starobrnno - festivalu Slunce. Následující řádky by mohly být pouhým seznamem toho, co se dalo a bylo k vidění. Ráda bych ale tentokrát nabídla náhled na několik otazníků, které ve mně během horkých strážnických dní rostly. Domnívám se, že se dají zobecnit na více než jeden konkrétní festival, kde se objevily.

Cílem festivalu je setkávání se Čechů a Slováků všech věkových skupin, kteří cítí potřebu navázat nejen na kontinuitu setkávání se v rámci kulturních akcí, ale i propojení umělců různých žánrů obou národů. Osobnosti hudebního světa, které se v předchozích letech na festivalu podílely a budou podílet v dalších letech, patří ve svých zemích ke špičce a na tomto festivalu dokumentují okřídlené přísloví - "Hudba nezná hranic".

Tak se o Starobrnno - festivalu Slunce píše na stránkách FT records, jedné z pořádajících agentur. Hudební náplň všech dní byla velmi.....dobrodružná, jiné slovo mě nenapadá. No řekněte sami, jak dlouho člověk vydrží přechody typu Progres 2 následovaný Cimbálovou muzikou Martina Hrbáče; typicky trampsko-countryová slovenská kapela BB country střídaná skupinou Jarmark s pěkně řízným rockem; vystoupení kapely Desmod (také ze Slovenska) s hudbou podobnou českým Kurtizánám z 25. avenue, navíc se samplý přidávanými DJem přímo na pódiu, vložené mezi Vladimíra Mišíka končícího křehkým "Stříhali dohola malého chlapečka" a Buty? O podobná překvapení nebyla během strážnického slunění v tónech hudby nouze. Myslím si o sobě, že jsem vcelku tolerantní posluchač, ale i pro mě (a podle hovorů odposlechnutých i absolovovaných nejen pro mě) byla tato porce už hodně náročná.

K dramaturgii ještě jednou. Nepochybuji o tom, že takový festival je mamutí kolos, který uhlídat je občas nad lidské síly. Pokud ale neplatí vůbec žádný psaný pořádek, pokud ani informační cedule u jednotlivých koncertních míst nepřinášejí údaje úplné, měli by to zachraňovat aspoň konferenciéři. Když se ale z úst Honzy Šrámka a Karla Dvořáka (kteří uváděli páteční večerní koncert na FC notečku v Letním kině) dozvíte, že by byli sami proti sobě, aby říkali, co a kdy bude, máte pocit, že vaší jedinou šancí je skončit co uhnatý štváč pobíhající zmateně od jedné scény ke druhé. Samozřejmě je možnost nad vším mávnout rukou a zůstat pěkně na jednom místě - proč se však organizátoři snažili nabídnout toho víc a hodně dobrého, když nemám možnost si vybrat?

Další velkou otázkou jsou právě vystoupení moderátorů, vedoucích jednotlivé koncerty. Milým překvapením byl čtvrteční večer ve společnosti hudebního publicisty Jiřího Černého - s mikrofonem se jistě objevil především kvůli skotskému písničkáři Donovanovi, hlavní hvězdě

Co všechno vydrží návštěvník festivalu?

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 16 Červenec 2002 01:00

celého festivalu. Jeho způsob kladení otázek, jeho vstřícnost a obyčejná, prostá lidskost nenechaly snad nikoho na pochybách, že se jedná o opravdového profesionála. Vše potvrdilo povídání s Máriem Bihárim, členem kapely Koa - Máriova viditelná nervozita se postupně rozpadala a mizela, až skončila u dvojitého spontánního potlesku, kterým byla odměněna jeho slova. O ostatních konferenciérech snad jen to, o čem už se ve folkovém světě mluví hodně dlouho - škoda dvojsmyslného výroku, který zůstane nepoznamenán. Dalo mi hodně práce přemýšlet, zda se náhodou nemýlím, ale bohužel ne - hodně těžko se hledala místa, kdy se dostalo na obyčejné, druhým a dalšími smysly nezatížené věty. Výjimkou budiž Luboš Veselý, který se ovšem blýskal jinými perlami (pokud se opravdu člověk s dlouholetou rozhlasovou praxí domnívá, že FT records je jediné brněnské hudební vydavatelství, je to s ním na pováženou).

Sama se teď hrozím, kolik negativ se mi už podařilo nastrádat. Nechtěla jsem být pouze zlá a ukřivděná. Totiž, upřímně, i když to patrně nebude podle předcházejících řádků tak vypadat, Starobrno - festival Slunce byl časem příjemně prožitým. Jestli jste se tedy dočetli až sem, dostává se na pozitiva.

Tím největším je podle mého názoru samozřejmě možnost potkat se se známými i neznámými hvězdami slovenského hudebního světa. No řekněte, kde byste se u nás jinde dostali k vystoupení Pavola Hammela? Potěšila Jej družina (vím, byla i na Zahradě), těšila jsem se na písničkářku Sui Vesan, která ovšem (nikým neomluvena, nic se nevysvětlovalo) na pódium nedorazila. Ráda jsem nahlédla i do FC slovenského světa (BB country), musela jsem si ovšem říci, že v domácích vodách je jaksi pestřeji.

Milá byla vystoupení na Ostrůvku, vyhrazená během odpolední mladým kapelám, překvapila mě šternberská kapela Barevnej den, zajímavá partička. Pochvala míří taky ke zvukařům, až na výjimky se na hlavní scéně při večerních koncertech nezvučilo nijak dramaticky dlouho, zajímavé bylo prokládání takových míst "revivaly" - K. Gott a Miro Žbirka (co jsem zahlédla). I když jsem na přílišnou pestrost nabídky žehrala, samozřejmě jsem ji i ocenila - setkat se za jeden večer s Marií Rottrovou a Robertem Křesťanem bylo příjemné a když se člověk připraví na to, že bude muset hudebně přeladit, jde vlastně i o vítané osvěžení.

Suma sumárum - na příští rok sliboval Zdeněk Vřešťál, další muž, který drží otěže festivalu v rukou, Stinga nebo Lucii - jsem zvědavá, co bude pravda. Jisté je, že Strážnice si žádá opravdu pevného a otrlého fandu, schopného bruslit z jedné strany hudebního kluziště na druhou.

Co všechno vydrží návštěvník festivalu?

Napsal uživatel Lucie Endlicherová
Úterý, 16 Červenec 2002 01:00

P. S.: jo a taky jsem nepochopila, proč se za záchody platilo (když má člověk v horkých letních dnech hodně pít, i tahle položka začne být značná) a proč se místo vstupenky nosil oranžový (žlutý) fosforový papírový pásek, připadala jsem si jako "kroužkovaný pták". Ještě že i o těch víme, že zpívají.